

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΝΗΣΤΕΙΩΝ

(Αγ. Μαρίας Αιγυπτίας 14/04/2019)

«Ίδού ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς γραμματεῦσι, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτόν θανάτῳ».

Μ' αὐτά τὰ λόγια ἀπὸ τό κατὰ Μάρκον εὐαγγέλιον πού διαβάσαμε σήμερα, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὁ Χριστὸς προετοιμάζει τοὺς μαθητὲς Του γιὰ ὅλα ὅσα πρόκειται νὰ συμβοῦν. Θὰ Τόν παραδώσουν στοὺς ἐθνικούς, συνεχίζει ὁ Κύριος, θὰ Τόν ἐμπαίξουν καὶ θὰ Τόν μαστιγώσουν, θὰ Τόν φτύσουν καὶ θὰ Τόν θανατώσουν καὶ τὴν τρίτη ἡμέρα θὰ ἀναστηθῆ.

Βρισκόμαστε λίγες μέρες πρὶν τό πάθος τοῦ Κυρίου. Ὁ Χριστὸς θέλοντας νὰ ἀπαλύνει τὴν λύπη τῶν μαθητῶν συνέπλεκε τὴν μνήμη τοῦ πάθους μέ τὴν προαγγελία τῆς Ἀναστάσεως. Ὁ ἴδιος γνωρίζει καλὰ τί ἐ-πρόκειτο νὰ συμβεῖ. Ἀποδεικνύει ὅτι καὶ τὸν χρόνο γνωρίζει καὶ ὅτι ἐκου-σίως ἔρχεται πρὸς τό πάθος.

Ἐρμηνεύοντας ὁ Βασίλειος Σελευκείας βάζει τὸν Χριστό νὰ λέει: Θὰ μποροῦσα νὰ παραιτηθῶ ἀπὸ τό πάθος ἀλλάζοντας πορεία καὶ νὰ ἀποφύγω τὴν θανάτωσή μου ἀπομακρυνόμενος ἀπὸ τὸν τόπο τοῦ φόνου, ἀλλὰ ὁ καιρὸς ἀπαιτεῖ τὸν Σταυρό, ἢ ἀνάγκη κυφορεῖ τό πάθος, ἢ προθεσμία τῆς παρουσίας μου ἀναζητᾶ ἀφορμὴ γιὰ νὰ λήξει... Ὑπηρέτες δέ τοῦ πάθους μου εἶναι οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι, οἱ ἐπικεφαλεῖς τοῦ Νόμου, αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι ἐνῶ ἔχουν τὴν τιμὴ νὰ θεωροῦνται διάδοχοι τοῦ Μωϋσῆ, συμπράττουν μέ τὸν διάβολο. Οἱ μαθητὲς τοῦ Νομοθέτου γίνονται ὑπασπιστὲς τοῦ παρανόμου.

Ὁ Χριστὸς γνωρίζει καὶ προετοιμάζει τοὺς μαθητὲς γιὰ τὴν ἐκούσια πορεία Του πρὸς τό Πάθος. Ἀπὸ τὴν ἄλλη οἱ μαθητὲς, ἐνῶ Τόν ἀκοῦν νὰ τοὺς λέει ὅλα, ὅσα πρόκειται νὰ ἀκολουθήσουν, φαίνεται νὰ μὴν ἔχουν ἀντιληφθῆ τὰ λόγια τοῦ Κυρίου. Εἶναι μαζί Του τόσο καιρό, ἀλλὰ μᾶλλον δέν ἔχουν ἐννοήσει βαθύτερα τὸν ρόλο τοῦ Χριστοῦ στὴν ἱστορία τοῦ ἀνθρωπίνου

γένους. Τόν πλησιάζουν λοιπόν και Τοῦ ζητοῦν πρωτοκαθεδρίες, λέγοντας «δός ἡμῖν ἵνα εἶς ἐκ δεξιῶν σου καί εἶς ἐξ ἐναντύμων σου καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου». Φαίνεται, πράγματι, ὅτι οἱ μαθητές εἶχαν ἄλλη ἄποψη γιά τό τί εἶναι «δόξα». Ἐκεῖνος τούς μιλάει γιά τόν Σταυρό πού θά ἀκολουθήσει, μά αὐτοί δέν μποροῦν ἀκόμη νά ἐννοήσουν ὅτι ὁ Σταυρός εἶναι ταυτόχρονα καί ἡ δόξα τοῦ διδασκάλου. Καί εἶναι αὐτό ἕνα γεγονός, πού οἱ περισσότεροι ἀπό μᾶς, ἂν παρατηρήσουμε πιό προσεκτικά τόν ἑαυτό μας, θά τό δοῦμε μέσα μας. Διότι ἔχουμε τήν αἴσθησι καί τήν ἀντίληψη τῆς κοσμικῆς δόξας. Διακατεχόμαστε ἀπό κοσμικό φρόνημα καί ἐπιζητοῦμε τήν εὐδαιμονία στήν ζωή μας μέ κάθε τρόπο. Θέλουμε νά γίνουμε μέτοχοι στήν Ἀνάστασι χωρίς νά ἔχουμε γίνει πρίν μέτοχοι καί στόν Σταυρό.

Σκεπτόμαστε μέ τέτοιο τρόπο, πού θά μπορούσε καί σέ μᾶς ὁ Χριστός νά ἀποκριθῆ μέ τά ἴδια λόγια: «οὐκ οἶδατε τί αἰτεῖσθε». Ζοῦμε μέ αὐτάρκεια. Ἀρκούμαστε πολλές φορές στό ὅτι ἐπιτελοῦμε τά θρησκευτικά μας καθήκοντα ἀλλά ἡ καρδιά μας δέν εἶναι συντετριμμένη. Ἄλλες φορές προσευχόμαστε στό Θεό μέ αἴσθησι δικαιοσύνης. Οὐσιαστικά ἀπαιτοῦμε ἀπό τόν Θεό μέ θράσος καί Τοῦ ἐπιδεικνύουμε τά θελήματά μας. Θέλουμε τόν Χριστό στά μέτρα μας, νά μᾶς δίνει τήν Χάρι Του χωρίς νά κοπιᾶζου-με γιά νά τήν κερδίσουμε.

Ὁ Χριστός μυεῖ τούς μαθητές στό πολίτευμα τοῦ Σταυροῦ, διορθώνει τήν ἐσφαλμένη προοπτική, πού ζητοῦν ἀπό τόν Χριστό δόξα μέ ἀν-θρώπινα κριτήρια, νομίζοντας ὅτι ἡ Βασιλεία Του εἶναι αἰσθητή. Τούς ὑποδεικνύει τήν πραγματική καί ἀφθαρτη δόξα, πού διέρχεται μέσα ἀπό τά πάθη Του καί τήν σταυρική θυσία. Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος σημειώνει, ὅτι ὁ Χριστός πειράσθηκε γιά νά βγοῦμε ἐμεῖς νικητές, ἀτιμάσθηκε γιά νά γνωρίσουμε ἐμεῖς τήν δόξα, γεύθηκε τόν θάνατο γιά νά σώσει τό ἀνθρώπινο γένος. Δέχεται ἐκούσια τόν θάνατο καί τόν πόνο καί πάσχει ἄδικα γιά νά θεραπεύσει δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου τήν δική μας πληγή.

Καί τούς ὀδηγεῖ ἀκόμη πιό ψηλά λέγοντάς τους, ὅτι στόν κόσμο καί σύμφωνα μέ τόν νόμο τοῦ κόσμου, οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν καταδυναστεύουν καί καταπιέζουν τούς λαούς, γιά νά διατηρήσουν τήν ἐξουσία πού ἔχουν πάνω τους. Σέ ὅλους ἐμᾶς, ὅμως, πού Τόν ἀκολουθοῦμε, δίνει ἐντολή νά μὴν ἰσχύει ὁ ἴδιος νόμος, ἀλλά πρῶτος εἶναι ἐκεῖνος πού βάζει τόν ἑαυτό του ὑποκάτω πάντων, ὑποκάτω πάσης τῆς κτίσεως.

Όλα αυτά πού στήν θεωρία ἀκούγονται εὐκόλα, εἶναι πολύ δύσκο-λα στήν ἐφαρμογή τους. Διότι κανείς μας δέν εἶναι διατεθειμένος νά βάλει τόν ἑαυτό του κάτω ἀπό τόν ἄλλον. Εἶναι ἀνάγκη ὅμως νά συνειδητο-ποιήσουμε, ὅτι αὐτή εἶναι ἡ ζωή πού ὁ Χριστός μᾶς φανέρωσε ἀπό τόν Πατέρα Του. Εἶναι ἀνάγκη νά ἀναζητήσουμε ἀληθινό νόημα ὑπαρξης στήν ζωή μας. Νά πείσουμε τόν Χριστό μέ τίς ἐπιλογές μας νά ῥθει στήν ζωή μας καί νά μᾶς ἀνακαινίσει. Νά Τόν πείσουμε μέ τήν ταπεινή μας στάση καί ζωή νά Τόν κάνουμε ἔνοικο. Νά μιμηθοῦμε τήν θυσία Του, ἡ ὁποία θά μᾶς ἐμπνέει καί θά μᾶς προκαλεῖ στεναγμούς πού θά καθαρίζουν τήν ψυχή καί τό σῶμα μας. Ἄς παρακαλέσουμε, ἀδελφοί, οἱ ἐντολές νά γίνουν ὁ μόνος νόμος στήν ζωή μας καί σέ ὁλόκληρη τήν αἰωνιότητα. Νά ἀποκτήσουμε τήν ἐπιθυμία καί τόν ζῆλο αὐτῆς τῆς θείας ζωῆς.